

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 331

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουλίου 1885.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ^Ο ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωμεν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ διαφόρων πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων, ὑφισταμένων νῦν, παρ' ἀνδρὸς νοήμονος καὶ ἀμερολήπτου, ἀπετάθημεν πρὸς τὸν πρῶν βουλευτὴν Μέσης κ. Σταμούλην, ἐξαιτούμενοι παρ' αὐτοῦ συνέντευξιν, ἣν λίαν φιλοφρόνως καὶ προθύμως ἐχορήγησεν ἡμῖν.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, ἦτοι τὴν 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθὲς μετέβημεν παρὰ τῷ πρῶν βουλευτῇ. Ἀνέβημεν δύο βαθμίδας φέροντες ἐπ' αὐτῶν πρῶτον τὸν δεξιὸν πόδα καὶ ἔπειτα τὸν ἀριστερόν, εἰσῆλθομεν εἰς ἓνα διάδρομον, ἐξῆλθομεν κατόπιν εἰς ἓνα περίβολον, ἀνῆλθομεν μικρὸν γήλοφον, κατήλθομεν εἰς ἐκτεταμένον ὑπόγειον, καὶ διελθόντες μικρὰν λίμνην μαρμαίρουσαν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τῆς σελήνης εὐρέθημεν πρὸ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τοῦ κ. πρῶν βουλευτοῦ. Ἡ θύρα ἦτο ξυλίνη.

Κυρτώσαντες τὰ δάκτυλα ἐκρούσαμεν δι' αὐτῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θύρας. Πάραυτα ἐλλείψει θεραπόντων ἔδραμον οἱ δύο θεραπευτικοὶ κύνες τοῦ κ. Σταμούλη, καὶ ἤνοιξαν τὴν θύραν, καὶ μᾶς εἰσῆγαγον εἰς τὸ δωμάτιον.

Ἦτο τοῦτο τετράγωνον παραλληλόγραυρον, ἠριθμησάμεν τὰς πλευρὰς αὐτοῦ καὶ τὰς εὐροῖαν τεσσάρων ἠριθμησάμεν ἐπίσης καὶ τὰς πλευρὰς τῶν κυνῶν τοῦ κ. Σταμούλη, προεχούσας ἐκ τοῦ ἔρματος ἑνεκα αἰστίδας, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμούμεθα πόσαι ἀκριβῶς ἦσαν.

Ὁ θάλαμος οὗτος, ὅστις ἔδει νὰ εἴνε καὶ παστάς, ἦτο μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας διακεκοσμημένος. Εἰς τοὺς τοίχους ἦσαν προσκεκολλημένα διάφορα γραμμάτια τοῦ λαχείου τῶν διακοσμητικῶν τεχνῶν, ἅτινα ἔδει νὰ μὴ ἐκέρδησαν. Δύο ἔβραι ψάθιναι ἔκειντο συμμετρικῶς παρὰ τράπεζαν τετοποθετημένα, ἐφ' ὧν ὅμως ἔδει νὰ μὴ κάθεται τις, καθότι ὁ πῶς ἐκάστης αὐτῶν κατὰ τὸ πρῶτον τριτημόριον τοῦ σκέλους ἦν τεθλασμένος. Ἀπὸ τὴν τράπεζαν εὐρητο κυαθίσκος μεθ' ὑποστάθμης καπνῆ καὶ πλῆξ ἐξ ἀρδωρίας πρὸς ἄσκησιν καλλιγραφίας. Ἐντὸς ἀνθοδοχείου εὐτέχνου ρυθμοῦ ἔκειτο ζεύγος ἀπλύτων περικνημίδων. Ἐπὶ τῆς λεκάνης τοῦ διπτήρος ἔκειτο ἐν ἐκκρεμῆς ὠρολόγιον δεικνύον τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας καὶ ἐν σάρωθρον. Ἐν φύλλον Ὠρὰς ἀπέκρυπτε τὰ βοστρυχούμενα χεῖλη ἀνωνύμου ἀγγύς. Κορέος τις περιερχόμενος ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου τῆς κλίνης ὤμνε φρικτὴν ἐκδικησιν ἐπὶ τοῦ χυθέντος ἐκεῖ πρὸ ἐλίγρου αἵματος ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν του. Μυῖα τις προσεπάθει νὰ στιγματίσῃ τὸ μέτωπον τῆς φωτογραφικῆς εἰκόνης ἐνὸς τῶν πρῶν ὑπουργῶν. Φύλλος τις ἔδρανε τὰ χεῖλη του μὴ δυνάμενος νὰ δῇξῃ ἄλλο τι· καὶ μία ἀράχνη εἰς τὴν ὀροφὴν ἐπλεκε τὸν ἱστόν της. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν, καίπερ καταβαλόντες ἐπισταμένας ἐρεῦνας, ἂν ὁ ἱστός ἔκεινος ἦν ὁ ἱστός τῆς Πηνελόπης ἢ ὁ ἱστός τῆς Ἀμφιτρίτης. Ἐνδέχεται ὅμως νὰ ἦ καὶ ὁ ἱστός ἐκ τῆς φαρέτρας ἀρχαίου πολέμιστοῦ.

Μετὰ προσδοκίαν λεπτῶν τινῶν εἶδμεν τὸν πρῶν βουλευτὴν διευθυνόμενον πρὸς ἡμᾶς. Ἐφερε κράνος μακεδονικὸν καὶ θώρακα ἐκ δέρματος ἄρκτου, χιτῶνα κεχρωματισμένον, περισκελίδας ἐκ δέρματος φασιανοῦ καὶ ὑποδήματα κρύπτοντα τὰς περικνημίδας, αἵτινες ἔδει νὰ ἦσαν ἐκ δέρματος λαγωῦ. Ἐφερέν ὡσαύτως ὑπογέγειον καὶ χειρόκτια λευκά τῶν κηδεῶν. Ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ ἦτο διακεχυμένη ἰλαρὰ καὶ ἡλερὶς· οἱ δὲ χαρακτηρισμοὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἀπέπνεον ἐκλαμψίαν πνεύματος.

Ἀφοῦ μ' ἐχαίρησεν ἐκάθισεν εἰς μίαν γωνίαν, εἰς τὴν ἄκραν. Τὸν προσεκαλέσαμεν νὰ καθῇ εἰς τὴν μέσσην καὶ ἀπήντησεν ἡμῖν ὅτι ἀφότου δὲν εἴνε πλέον βουλευτὴς Μέσης, συνειθίζει πάντοτε νὰ κάθεται εἰς τὴν ἄκρην.

Μετὰ τὰς τυπικὰς φιλοφρονήσεις ἡρώσαμεθα συνομιλοῦντες.

—Τί φρονεῖτε περὶ καιροῦ; ἠρωτήσαμεν αὐτόν.

—Καιρὸς παντὶ πράγματι· ἀπήντησεν ἐμβριθῶς.

—Καὶ περὶ τῆς ἀναιμίας τῆς ἀγορᾶς μᾶς τί λέγετε;

—Πραγματικῶς ἀφότου ἰδρύθη τὸ Σφαγεῖον, ἔπαυσαν νὰ σφάζωσι ζῶα εἰς τὴν νέαν ἀγορὰν καὶ δὲν βλέπει τις εἰς αὐτὴν εἰρηὶ πολὺ ἐλίγθω αἷμα. Ἐγὼ ὅμως, προσθέτει μετ' ἐπαρσεως, δύναμαι νὰ καυχηθῶ ὅτι δὲν πάσχω ἀπὸ ἀναιμίας, ἂν καὶ δὲν εἶμαι πλέον

βουλευτής, και δύναμαι περί τούτου νὰ φέρω, ὅπως ὁ κ. Πετράκης, τὰς ἐνόρκους καταθέσεις διαμυρίων, οἵτινες συγκατοικοῦσι μετ' ἐμοῦ...

—Τίνες εἰσιν αὐτοί; ἠρωτήσαμεν ἀποροῦντες.

—Οἱ κορέοι τοῦ δωματίου μου.

—Λέγετε κόρεις, φίλτατε; αὕτη εἶνε ἡ καθαυτὴ ἐλληνικὴ λέξις.

—Κόρεις ἢ Τόρεις ἢ Οὐίγοι, ἀδιάφορον.

Αρροπος· περὶ Οὐίγων!... Τί φρονεῖτε περὶ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουργικῆς μεταβολῆς; νομίζετε ὅτι θὰ ἴδωμεν πάλιν ταχέως τὸν Γλαδστονα εἰς τὰ πράγματα;

—Οὔτε εἰς τὰ πράγματα, οὔτε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ὁ κ. Βιτάλης, ὡς ἤκουσα, θὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀγάλματος τοῦ Γλαδστονως καὶ θὰ κολλήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ Σωλσβαρύ. Εἶνε μάλιστα ἐτοίμη καὶ ἡ ἐπιγραφή, ἣτις θὰ τεθῇ ὑπὸ τὸ ἀγαλμα, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Σεμιτέλου.

—Καὶ πῶς ἔχει αὕτη ἡ ἐπιγραφή;

—Ὡς ἑξῆς:

Σωλσβαρύ, Σωλσβαρύ...

Μὴ μᾶς κάνης τὸ βαρύ.

—Καὶ τὰ Πανεπιστημιακὰ πῶς σὰς φαίνονται;.. ἡ ἀπέλυσις τοῦ Καζάκη;

—Ἐφημέρησθη ἡ μετάφρασίς του: ἀπέσπασαν τὸν εὐσεβῆ καὶ ἐπλήρωσαν τὴν τάρνον· φοβοῦμαι ὅμως μήπως ἤρχισε νὰ προβαίνει εἰς ἀντεκδικήσεις.

—Ποίου εἵδους ἀντεκδικήσεις;

—Ὅργισθεις διότι ἐτθέσθησαν τὰ φῶτά του, ὑπῆγε κρυφίως καὶ ἔσβεσε καὶ αὐτὸς τὰ φῶτα τῶν νεωστὶ τεθέντων φανῶν ἐντὸς τοῦ κήπου τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

—Καὶ περὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ Ποταγοῦ διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς τί νομίζετε;

—Νομίζω ὅτι κατὰ τὰς εἰς τὴν Ἀσίαν περιηγήσεις του ἔφαγε πολὺ μανιόττον Φαφλατοῦν.

—Πῶς σὰς φαίνεται δὲ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀρτης;

—Τὴν εὐρίσκω δικαίαν. Ἀφοῦ ὁ κ. Κατσανδρῆς ἐξελέγχει τοὺς ἄρτους, διατὶ νὰ μὴ ἐξελεγχθῇ καὶ ἡ Ἀρτα;

—Εἰς τὴν Βουλὴν συγχίζετε;

—Ὅχι· δυσχεροῦμαι διὰ τὴν ἀποτυχίαν μου, τώρα μάλιστα δτε ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου ὑπάρχει καὶ κυνήγιον.

—Κυνήγιον;...

—Βέβαια· δὲν εἶνε ὁ Τριγώνης;

—Κύριε Σταμούλης, ἠθέλομεν νὰ σὰς ἀποτεινόμεν μίαν ἐρώτησιν τολμηρίν.

—Ὁμιλήσατε ἐλευθερώς.

—Ἐῖπατε ἡμῖν εἰλικρινῶς τί προτιμάτε ἐκ τῶν δύο, τὴν μονοετῆ θητείαν ἢ τὴν κυρίαν Παρώδη, τὴν ὑψίζωνον τοῦ θεάτρου τῶν Ὀλυμπίων;

—Σὰς ἀπαντῶ ἐν εἰλικρινείᾳ· καὶ ἡ μὲν καὶ ἡ δὲ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἰσχύος τῆς Εἰμαρμένης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως θὰ προϋτίμων τὴν δευτέραν.

—Διατί;

—Διότι τότε θὰ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ λέγωμαι Παρώδιος ιδιοκτήτης.

Ἠγέρθημεν ν' ἀναχωρήσωμεν καὶ ἐνῶ ἀπεχαιρετιζόμεν, οἱ κύνες ἐγερθέντες πάλιν μᾶς ἤνοιξαν τὴν θύραν. Πρὶν ἐξέλθωμεν, ἠθελήσαμεν ν' ἀπευθονώμεν αὐτῇ τελευταίαν ἐρώτησιν.

—Δὲν φοβεῖσθε τὸν κυνοκτόνον;

Οἱ κύνες ἀκούσαντες τὴν ἐρώτησίν μου ἤρξαντο νὰ ὑλακτῶσιν ὀργίλως.

—Ὅχι, ἀπήντησε μειδιών. Ἄν διατηρῶ μὲ θυσίαν μου τοὺς δύο μου κύνας, τὸ πρᾶττω χάριν πολιτικῶν πεποιθήσεων.

—Πῶς!..

—Βεβαίως θέλω νὰ φαίνωμαι ὅτι εἶμαι Κυνοκτῆμων, καὶ αἱ ἰδέαι τῆς Κυνοκτημοσύνης ἤρχισαν τώρα νὰ ἰσχύωσι καὶ εἰς τὸ βουλευτήριον.

Ἀσμοδαῖος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ σῶμα μᾶς ἀνάβει... τί ζέστη! τί καμίνι! ὁ κύριος Καζάκης ἐπαύθη κατ' αὐτὰς, τὸν Ἐνδυμίωνά της δέωκε ἡ Σελήνη, τρέλλα δεινὴ μαστίζει καμπόσους βουλευτάς.

Θεάματα 'στὸ κράτος καὶ τόση εὐτυχία, λεπταὶ προαὶ Ζεφύρων, οὐρητηρίων βόχα, καὶ —ὦ χαρὰ μεγάλη!— ἐκεῖ 'στὴ Μουνυχία ἐγκαίτρια ἐξελοῦνται 'στὸ θέατρον τοῦ Τσόχα.

Ὁ θιασὸς Λαμπροῦνα ὀργήγορα πτωχεύει, μεγάλοι συνεντεύξεις μετὰ τοῦ Κυλλιγᾶ, ὁ κύριος Σταμούλης περισσεύει θηρεύει, καὶ ὁ κύριος Λομβάρδος κοτσόφια κυνηγᾷ.

Ὁ Καραπάνος βλέπει τὴν Ἄρτα καὶ δακρύζει, ὁ Ψέλλας τοῦ μπακάλη θυμᾶται τὴν ποδιὰ, ὁ κόσμος ἀπὸ φτώχεια δὲν παύει νὰ μουγκρίζῃ, ἡ ἄμαξαις πλακόνουν γυναικες καὶ παιδιὰ.

Τῶν μεσιτῶν ἡ φάρα ἐσχάτως παρητήθη, κάθε στιγμή καὶ ὥρα ἀλλάζουν οἱ καιροί, ἐξ ἱλαρᾶς ὁ φίλος Τρικουπῆς προσεβλήθη, ἔκαμε Ὑπουργεῖον καὶ ὁ Σαλισοβού.

Στὴν Ἀφρικὴν πηγαίνουν οἱ ἐθνικοὶ μας στόλοι, ἀρχίζουν τὰ σπουδαῖα λουρὰ τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ μπόγρας μὲ τὸ κάρρο γυρίζει μὲς 'στὴν πόλι, καὶ γὰρ σκυλιὰ καὶ ἀνθρώπους εἶναι κακὸς ὁ χρόνος.

Πεζῶν καὶ ἐμμέτρων τώρα ὁ ροῦς θὰ σταματήσῃ, φοβοῦμαι καμμιὰ ὥρα μονάχος μὴν ἀνάψω, καὶ ἂν ἡ τόση ζέστη ἀκόμη προχωρήσῃ, ἀπὸ αὐτὰ τὰ νέα χειρότερα θὰ γράψω.

SOURIS

ANEMOMAZOMATA

Ἦρχισεν ἐπὶ τέλους τὰς τακτικὰς ἐργασίας τῆς ἐπὶ τῶν ἐξελεγχέων ἡ Βουλὴ. Καὶ ἐπειδὴ λέγεται ὅτι μεταξὺ τῶν πρώτων νὰ εἶνε καὶ μερικὰ παράνομοι καὶ πρόκειται νὰ κυρωθῶσιν ἐπομένως, ἤρχισαν καὶ οἱ γνωστοὶ ἐνδιαφερόμενοι φωνάζοντες περὶ μελετωμένων δῆθεν προγραμῶν. Ἀλλὰ θὰ ἦτο σκληρὸν καὶ παράλογον ὁμολογεῖσθαι νὰ παύται τις ὅπως αὐτοὶ οἱ κατὰ κράτος ἐκτελεστοῦν τῶν δικαστῶν τῶν ἐνοχοὶ εὐχριστῶσιν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἀποφάσει των.

Ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα τῶν μέχρι τοῦδε ἐξελεγχθεισῶν ἦτο ἀναμφιβόλως ἡ τῆς Ἀρτης, εἰς ἣν ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ἀρμόδιος ἐπιτροπή. Καίτοι δὲ πολλοὶ ἦσαν αἱ κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις, ἐν τούτοις εἰς πολλοὺς ἐράνη παράδοξον πῶς κατωρθώθη νὰ εὐρεθῇ τόσον ἑλλειπής, ἐνῶ εἶχεν ὅλα τὰ προσόντα διὰ νὰ θεωρηθῇ ἀρτία.

